

ԻՆՉ Է ՈՐՈՆՈՒՄ

Իմ սիրաբ քունեց մի անգուսպ փափագ
 Ճախրել Վեր ու Վեր ունայն աշխարհից,
 Յծել եթերքի բուրմունքը անյաղ՝
 Հեռու այս կեանքի դարձ մթնոլորտից:

Ձգիտեմ՝ ինչնու ուղում եմ թռչել
 Աստղերից վերև թռչել անդադրում,
 Եթերք ծովի մէջ սուղուել ու կորչել
 Որոնումների մթին աշխարհում:

Ի՞նչ է որոնում հոգիս հրավառ.
 Արդեօք մի կայան՝ ցաւերից ազատ,
 Թէ բուռն ու եռուն կռիւ ու պայքար՝
 Փոթորկոտ սրտիս այնքան հարազատ...

Յ. Պետրոսեան

Հայրենի Հայրենի

